

Dr.

ügyvéd

Email:

Telefon:
SBERBANK:

Fax:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, [REDACTED] (an: [REDACTED] lakóhely: [REDACTED]
[REDACTED]) jogi képviselőjeként, a T. Alkotmánybíróság
előtt IV/37-1/2016 ügyszámon folyamatban lévő eljárásban az alábbiakat
kívánom előadni:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság útján előterjesztett alkotmányjogi
panaszomhoz F/1 alatt mellékeltem az ügyvédi meghatalmazás eredeti
példányát, így feltehetően a Be. 429/A.§ (1) bekezdése szerinti felterjesztés
alkalmával a Pesti Központi Kerületi Bíróság kizárólag a másolati példányt
küldte meg a T. Alkotmánybíróság részére. Mindezek ellenére természetesen
jelen beadványomhoz csatolom az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát
és az előterjesztett

alkotmányjogi panaszt
kiegészítem

az alábbiakkal:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/37-2	2016
Érkezett:	2016 FEBR 23.	
Példány:	3	Készítőiroda:
Melléklet:	mlr db	H

A 2015. december 15. napján kelt alkotmányjogi panaszomban utaltam arra,
hogy a Kúria Bfv.II.607/2015/14. számú végzésével hatályában fenntartotta a
Pesti Központi Kerületi Bíróság, valamint a Fővárosi Törvényszék ítéleteit. A
kúriai végzést, mely 2015. október 21. napján kelt, a védő 2015. november 25.

napján vette át, így az alkotmányjogi panasz előterjesztésére rendelkezésre álló 60 napos törvényi határidő nem telt le.

A T. Alkotmánybíróság **Ügyrendjének 32.§ (2) bekezdés a) pontja** alapján az **Abtv. 27.§** alkalmazásában az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése, mely a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

A korábban csatolt kúriai végzéssel szemben nincs helye egyéb jogorvoslatnak, a végzés a támadott ítéleteket hatályában fenntartotta, valamint törvényes határidőn belül ügyfelem alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.

Mindezek alapján bejelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panaszt a Kúria Bfv.II.607/2015/14. számú végzés felülvizsgálatára is fenntartom.

Változatlanul fenntartom a korábbi beadványomban előterjesztett tényállást, és hivatkozom arra, hogy a kúriai döntés alapján ügyfelemnek az alábbi Alaptörvényben biztosított jogai sérültek:

Az Alaptörvény XXVIII. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

A védelemhez való jog vonatkozásában hivatkozom a büntetőeljárás törvény alábbi szakaszaira:

A Be. 5.§-a alapelvi szinten rögzíti azt, hogy a terheltet megilleti a védelem joga. A jogszabályhely (3) bekezdése alapján a terhelt jogosult arra, hogy az e törvényben meghatározott módon védekezhessék. Sérült a terheltnek a Be. 75.§ (4) bekezdésében rögzített azon joga is, hogy a bizonyításban közreműködjön. A Be. 286.§ (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a vádlott és a tanú kihallgatását, illetve a szakértő meghallgatását követően hozzájuk a bíróság tagjain kívül az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett, a magánfél, valamint az őt érintő körben az egyéb érdekelt és a szakértő kérdést tehet fel. Az elsőfokú bíróság a sértett tanú kihallgatásának mellőzésével teljes mértékben elzárta mind a vádlottat, mind a védelmet attól, hogy a tanúhoz kérdést intézzenek, vagy a közvetlen vallomásra észrevételt tegyenek és ezt követően esetlegesen további bizonyítási indítványt terjesszenek elő a tényállás további tisztázása érdekében.

Fenti mulasztást a Kúria teljes egészében figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati eljárásban.

A Be. 75.§-a e körben rögzíti, hogy a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárás jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, azonban, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére, és megvizsgálására. A jogszabályhely (4) bekezdése

akként rendelkezik, hogy az eljárásban részt vevő személyek jogosultak a bizonyításban közreműködni.

Az **onus probandi** a hatóságokra hárul, ugyanakkor a közvetlenség elve alapján a vádlottnak és a védőnek is lehetőséget kell nyújtani arra, hogy a sértetthez kérdéseket intézzenek. Ezen alapelv rendkívüli jelentőséggel bír a büntetőeljárás során, figyelemmel arra is, hogy a nyomozati eljárásban a védelem el van zárva attól, hogy a sértett kihallgatásánál jelen legyen és a sértetthez közvetlenül kérdéseket intézzen.

A fenti jogszabályi rendelkezések sérelme sérti az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot.

Előadom, hogy a védői tényelőadás ellenére, a Kúria a fenti alapvető jogok sérelmét is figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati eljárásban.

Az állam a belső jogrend fundamentumát képező Alaptörvényben egyrészt elismeri, és a belső jogba integrálja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, másrészt kimondja, hogy a büntetőeljárás alá vont személyeket az eljárás minden szakaszában megilleti a védelem joga. Mindebből következik, hogy a büntetőjogi felelősségre vonás során a büntetőeljárás garanciák nem kerülhetők meg, és a legtöbb esetben nem is korlátozhatóak.
(34/2013. (XI.22.) AB határozat)

A fegyverek egyenlősége a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. Fontos kiemelni azt is, hogy az Alkotmánybíróság a védelemhez való jogra vonatkozó több határozatában is hangsúlyozta azt, hogy a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból az eljárás egyszerűsítése

vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők (11/1992. (III.5.) AB határozat, ABH 1992,77, 49/1998 (XI.27.) Ab határozat, 422/B/1999 AB határozat).

A tisztességes eljáráshoz való joggal szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az **Alkotmány rendelkezéseinek csak a működésében eredményes védelemhez való jog felel meg**, mely csak az elkerülhetetlenül szükséges és arányos mértékben, a lényeges tartalmat illetően pedig egyáltalán nem korlátozható.

Fentiekén túl hivatkozom arra is, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) gyakorlata ugyancsak hatékony védelmet követel meg. A **Daud kontra Portugália** ügyben az EJEB kifejtette, hogy az Egyezménynek nem elméleti vagy illuzórikus, hanem **gyakorlatias és hatékony jogok biztosítása a célja**. Miután ügyfelem álláspontja szerint az eljárás során a hatékony védelem nem valósulhatott meg, így nem csupán az elsőfokú és a másodfokú ítéletek, hanem a Kúria végzése is alapvető jogait sértette.

Tekintettel arra, hogy egyéb jogorvoslati lehetőség már nem állt ügyfelem rendelkezésére, kénytelen volt alkotmányjogi panaszt előterjeszteni, melyet fenntartok a kúriai döntésre vonatkozóan is.

Előadom, hogy a fenti hivatkozások ellenére a Kúria hatályában fenntartotta a **jogerős ítéletet, mely kúriai döntés ezáltal ügyfelem alapvető jogait sértette**.

Fentiekén túl - hivatkozással az **Abtv. 57.§ (1a)** bekezdésében foglaltakra - bejelentem, hogy ügyfelem a személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

A fentiek alapján bejelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panaszomat a Kúria Bfv.II.607/2015/14. számú végzés felülvizsgálatára is fenntartom.

Az Abtv. 27.§ és 28.§-a alapján kérem, hogy szíveskedjen a T. Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.607/2015/14. számú végzését is felülvizsgálni és megállapítani azt, hogy az eljárásban hozott döntés sértette ügyfelem Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz és védelemhez való jogát (28. cikk).

Kérem, hogy az Abtv. 43.§-a alapján szíveskedjen a T. Alkotmánybíróság megállapítani kúriai döntés alaptörvény-ellenességét és szíveskedjen a jogerős döntést megsemmisíteni.

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv 27.§-ra alapítom.

Budapest, 2016. február 18.

Tisztelettel:

kérelmező
jogi képviselő: